

Luciano, Storia vera, I, 24

ἀπομύττονται

δὲ μέλι δριμύτατον· κάπειδαν ἢ πονῶσιν ἢ γυμνάζωνται, γάλακτι
πάν τὸ σῶμα ἰδροῦσιν, ὥστε καὶ τυροὺς ἀπ' αὐτοῦ πήγνυνται,
ὀλίγον τοῦ μέλιτος ἐπιστάξαντες· ἔλαιον δὲ ποιοῦνται ἀπὸ τῶν
κρομμύων πάνυ λιπαρόν τε καὶ εὐώδες ὥσπερ μύρον. ἀμπέλους
δὲ πολλὰς ἔχουσιν ὑδροφόρους· αἱ γὰρ □άγες τῶν βοτρύων εἰσὶν
ὥσπερ χάλαζα, καί, ἐμοὶ δοκεῖν, ἐπειδὴν ἐμπεσῶν ἄνεμος
διασεῖση τὰς ἀμπέλους ἐκείνας, τότε πρὸς ἡμᾶς καταπίπτει
ἢ χάλαζα διαρραγέντων τῶν βοτρύων. τῇ μέντοι γαστρὶ ὅσα
πήρα χρῶνται τιθέντες ἐν αὐτῇ ὕσων δέονται·